

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខចុះថ្ងៃទី០៧ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៥ របស់ឈ្មោះប៊ុច ហុង ប្តឹងមិន
សុខចិត្តនឹងសាលដីការជួបប្បវេណីលេខ ៣២២ ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៥ របស់សាលា
ឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចសាលដីការទាំងមូល ។

បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ៥៩ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែមិនា ឆ្នាំ២០០២ របស់តុលាការ
កំពូល ។

តាមពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី២៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩២ របស់ភាគីដើមចោទឈ្មោះសោម ទិត្យ
បានបញ្ជាក់ថា ដីទំនាស់ដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅភូមិស្រះកែវ ឃុំរាំងចាស់ ស្រុកឧត្តុង្គ ខេត្តកំពង់ស្ពឺ
ជាដីកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួន ដោយមានលិខិតប្រគល់ដីរបស់លោកប៉ែន រុធ អភិវឌ្ឍន៍ប្រធានឃុំរាំងចាស់
លេខ០៧២ ចុះថ្ងៃទី០១-០៤-១៩៨៦ និងប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិលេខ ០០០៨១ ចុះថ្ងៃទី២៥-០១-១៩៩២
របស់សុរិយោដីខេត្តកំពង់ស្ពឺ ជាសំអាង ។

អំពីប្រវត្តិដីទំនាស់នេះ កាលពីឆ្នាំ១៩៨៦ មានខ្លួនឈ្មោះចោង លីម ឈ្មោះជា ឧត្តរ
ឈ្មោះស៊ុន ស៊ុយ បានរកស៊ីចូលហ៊ុនគ្នាធ្វើអាជីវកម្មអារឈើ ដោយភាគីខ្លួនជាអ្នកមានដីទីតាំង
សំណង់ រីឯពនាក់ទៀត ជាអ្នកមានម៉ាស៊ីនអារឈើ ដោយគិតភាគហ៊ុនជា៤០ប្រាំណែកស្មើគ្នា ។
ក្រោយមានអាជីវកម្មមួយរយៈ ក៏មានការបែកបាក់រវាងឈ្មោះចោង លីម ឈ្មោះជា ឧត្តរ ឈ្មោះ
ស៊ុន ស៊ុយ ហើយពេលនោះ ឈ្មោះចោង លីម និងឈ្មោះជា ឧត្តរ ក៏បានដកភាគហ៊ុនវិញ នៅ
សល់តែឈ្មោះស៊ុន ស៊ុយ បន្តការរកស៊ី ។ ក្រោយមកទៀតឈ្មោះស៊ុន ស៊ុយ ក៏បានលក់ម៉ាស៊ីន
អារឈើនេះ ទៅឱ្យឈ្មោះប៊ុចហុង ក្នុងតម្លៃ៥៥តម្លឹងមាស តែដោយមានទំនាស់ពីគុណភាពម៉ាស៊ីន
តំលៃព្រមព្រៀងធ្លាក់មកត្រឹម៤៥តម្លឹងកន្លះ ។ ពេលឈ្មោះប៊ុច ហុង ទិញម៉ាស៊ីនដើម្បីបន្តអាជីវកម្ម
ពីឈ្មោះស៊ុន ស៊ុយ បានឱ្យប្រាក់ចំណែករបស់ខ្លួនក្នុងមួយខែ គឺ ១៥.០០០រ ។ លុះក្រោយមកនៅ
ដើមឆ្នាំ១៩៩២ ខ្លួនត្រូវការយកដីសង់ផ្ទះ ក៏បានប្រាប់ឱ្យឈ្មោះប៊ុច ហុង រុះរើម៉ាស៊ីនអារឈើចេញ
តែឈ្មោះប៊ុច ហុង មិនព្រមចេញឡើយ ព្រមទាំងបានជួលកំលាំងមកការពារទៀតផង ។

បានឃើញសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ១១ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែមិនា ឆ្នាំ១៩៩៣ របស់តុលាការ
ខេត្តកំពង់ស្ពឺ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

- ១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងរបស់លោកសោម ទិត្យ ចុះថ្ងៃទី២៦-១២-១៩៩២ ទុកជា
ត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ និងគតិច្បាប់ ។
- ២-ប្រគល់ដីលំនៅដ្ឋានទាំងមូលទៅឱ្យលោកសោម ទិត្យ ជាកម្មសិទ្ធិទៅ ។
- ៣-ឱ្យឈ្មោះប៊ុច ហុង ព្រមទាំងគ្រួសារជញ្ជូនទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួនចេញពីដីនេះ
ក្នុងរយៈពេល១ខែ ចាប់តាំងពីថ្ងៃប្រកាសសាលក្រមតទៅ ។

៤-សាលក្រមនេះ ប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខគ្រឹះ និង បើកផ្លូវឧទ្ធរណ៍ តាមច្បាប់ ។

៥-បង្គាប់ឱ្យចុងចម្លើយបង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តី ៧.០០០៛ (ប្រាំពីរពាន់រៀលគត់) ក្នុង នោះមានប្រាក់ចុះបញ្ជីក្តី ប្រាក់ពន្ធហ្នឹង១៨០០៛ "មួយពាន់ប្រាំបីរយរៀល" ប្រាក់រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជី ២០០៛ "ពីររយរៀល" ប្រាក់អាជ្ញាធរតុលាការ និងអាជ្ញាធរកណ្តាលចំនួន៥.០០០៛ "ប្រាំពាន់រៀល" សរុបប្រាក់ទាំងអស់៧.០០០៛ "ប្រាំពីរពាន់រៀល" ដែលដើមចោទបង្កុចនោះ ឱ្យចុងចម្លើយសងទៅ ដើមចោទវិញ ក្នុងរយៈពេលផុតកំណត់ប្តឹងឧទ្ធរណ៍២ខែ គិតពីថ្ងៃប្រកាសសាលក្រមនេះតទៅ ។

បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ ០៧ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៥ របស់ឈ្មោះប៊ុច ហុង ឈ្មោះហ៊ាន ហាន និងឈ្មោះចេង ហ៊ុម ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ១១ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៤ របស់តុលាការខេត្តកំពង់ស្ពឺ ត្រង់ចំណុចសាលក្រមទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៣២២ ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៥ របស់ សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

- ១-សម្រេចមិនទទួលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ឈ្មោះប៊ុច ហុង ។
- ២-សម្រេចចំណាយរឿងនេះ ចេញពីបញ្ជីក្តី ។

៣-វិបក្សសប្រាក់ប្រដាប់ក្តី ១៣.០០០៛ ដែលប្រាក់នេះត្រូវចំណាយលើ : ពន្ធចុះ បញ្ជីក្តី . ពន្ធហ្នឹង២៥៥០៛ រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់៤៥០៛ រង្វាន់លើអ្នកប្រគល់ដីកាកោះ និងសន្តិសុខ ១០.០០០៛ ។

៤-សាលដីកានេះ ប្រកាសជាសាធារណៈ ចំពោះមុខគ្រឹះ ហើយបង្វិលសំណុំរឿង នេះទៅតុលាការសាមី ដើម្បីអនុវត្ត ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខចុះថ្ងៃទី០៧ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៥ របស់ឈ្មោះប៊ុច ហុង ប្តឹងមិន សុខចិត្តនឹងសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៣២២ ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៥ របស់សាលា ឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចសាលដីកាទាំងមូល ។

- បានឃើញសារណាការពារចុះថ្ងៃទី០៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ របស់ឈ្មោះ ប៊ុច ហុង ។
- បានឃើញសារណាតប ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០២ របស់ឈ្មោះសោម ទិត្យ ។
- បានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍
- បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការថា : ចំពោះរឿងនេះ ជារឿង រដ្ឋប្បវេណី ហេតុនេះសូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះសម្រេចចុះ ។
- បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះប៊ុច ហុង នាពេលសវនាការថា :ដីនេះ ខ្លួនបានទិញត្រឹមត្រូវ

ឆ្នាំ១៩៨៦មករហូតដល់ឆ្នាំ១៩៩០-១៩៩១ ដើមចោទជាដីរដ្ឋចែកឱ្យ ហើយយកកំលាំងមកដេញខ្លួន ចេញទៅវិញ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះសោម យឿន ជាប្រពន្ធចិត ហុង នាពេលជំនុំជំរះថា : ចំពោះរឿងនេះ សាលាឧទ្ធរណ៍ក៏ដូចតុលាការខេត្តកំពង់ស្ពឺ បានធ្វើខុសនីតិវិធី ព្រោះរឿងនេះ ខ្លួន បានប្តឹងឧទ្ធរណ៍ភ្លាម ក្រោយតុលាការខេត្តកំពង់ស្ពឺកាត់ហើយ១០ថ្ងៃ ពាក្យបណ្តឹងខ្លួនយកផ្ទាល់ដៃ ដាក់ឱ្យលោកកែវ ឆេង ជាចៅក្រម ក្រោយមកថា គ្មានបណ្តឹងទៅវិញ តាមពិតគេបានយុបយិតគ្នា ធ្វើបាបខ្លួន ហើយកាលពីថ្ងៃទី០៩-៤-១៩៩៣ ខ្លួនបានតវ៉ាដែរ ដូចមានពាក្យបណ្តឹងក្នុងសំណុំរឿង ស្រាប់ សូមជួយរកយុត្តិធម៌ឱ្យខ្លួនផង ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះសោម ទិត្យ នាពេលសវនាការថា : ដីទំនាស់ភូមិ-ឃុំ-ស្រុក បានប្រគល់ឱ្យខ្លួន តាំងពីឆ្នាំ១៩៨៦ មក ពេលប្តឹងផ្តល់ខ្លួនឈ្នះក្តី សាលាក្រមចូលស្នាពរ អនុវត្តរួច រាល់ទៅហើយ ។

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់លោក ហេង ពួន ជាមេធាវីការពារឱ្យដើមចោទឈ្មោះ សោម ទិត្យ បានលើកឡើងថា : ដីទំនាស់ជាដីរបស់សោម ទិត្យ រដ្ឋអំណាចប្រគល់ឱ្យមានប័ណ្ណ កម្មសិទ្ធិត្រឹមត្រូវ ។ តាមពិតចុងចម្លើយមិនបានប្តឹងឧទ្ធរណ៍ទេ សាលាក្រមចូលស្នាពរអនុវត្តចប់សព្វ គ្រប់ទៅហើយ ពេលប្តឹងឧទ្ធរណ៍ខុសច្បាប់នោះ ទើបសាលាឧទ្ធរណ៍បញ្ជូនឱ្យតុលាការកំពង់ស្ពឺ អនុវត្ត ។

- ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ
- ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយគូភាគី និង សេចក្តីសន្និដ្ឋានការពាររបស់មេធាវី ដើមចោទ . .
- ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

- យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ : គ្មាន ចុះថ្ងៃទី០៧-កញ្ញា-១៩៩៥ របស់ឈ្មោះ ចិត ហុង, ឈ្មោះសោម យឿន , ឈ្មោះចេង ហ៊ឹម បានធ្វើឡើងតាមកំណត់ច្បាប់ ស្របតាម បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និង សកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី តុលាការកំពូល អាចលើកយកមកពិនិត្យតាមគតិច្បាប់ ។

- យល់ឃើញថា ការដែលចុងចម្លើយលើកឡើងនៅក្នុងសារណា និងនៅពេលសវនាការ នេះថា តុលាការខេត្តកំពង់ស្ពឺ និងសាលាឧទ្ធរណ៍អនុវត្តខុសនីតិវិធីច្បាប់ ពីព្រោះ លោកបានប្តឹង ឧទ្ធរណ៍ពីសាលក្រមក្រោយពេលប្រកាសសាលក្រមជាង១០ថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ ដោយប្តឹងផ្ទាល់ជាមួយលោក កែវ ឆេង ជាចៅក្រមនោះ ជាការពុំត្រឹមត្រូវទេ ពីព្រោះថា : ពាក្យបណ្តឹងតវ៉ាចុះថ្ងៃទី០៩-៤- ១៩៩៣ របស់លោកប៊ិច ហុង ហ៊ាន ហាន និងចេង ហ៊ឹម ពុំមានបិទតែម, ពុំមានចុះលេខ ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ទទួលលិខិត ពុំមានសំរង់សេចក្តីសុំប្តឹងតវ៉ា, ពុំមានចុះបញ្ជីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍, ពុំមានចុះក្នុង បញ្ជីរាយលិខិតក្នុងសំណុំរឿងធ្វើជូនសាលាឧទ្ធរណ៍ទេ ប៉ុន្តែចៅក្រមសាលាឧទ្ធរណ៍បានណែនាំឱ្យ តុលាការខេត្តកំពង់ស្ពឺចុះបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ចុងចម្លើយ នៅថ្ងៃទី២០-០៣-១៩៩៥ ដែលជាកាល បរិច្ឆេទហួសរយៈពេលប្តឹងឧទ្ធរណ៍ហើយ ។

- ពុំមានភស្តុតាងណា បញ្ជាក់ថា ចុងចម្លើយបានចូលទៅប្តឹងឧទ្ធរណ៍ក្នុងកំណត់ច្បាប់ ចំពោះមុខលោកចៅក្រម កែវ ឆេង ទេ ពីព្រោះ លោក កែវ ឆេង ជាចៅក្រមជំនុំជំរះ លោក សាយ វ៉ាន់ ជាក្រឡាបញ្ជី និង លោក ប៉ុល រន ប្រធានតុលាការ បានចេញសេចក្តីចំលង សាលក្រមលេខ ១១ ចុះថ្ងៃទី២២-៣-១៩៩៣ ដោយមានបញ្ជាក់ថា សាលក្រមនេះ បានចូលជា ស្ថាពរចាប់ពីថ្ងៃទី២៣-៦-១៩៩៣ ម៉្លេះ ដោយភាគីពុំបានចូលមកប្តឹងក្នុងកំណត់ច្បាប់រួចហើយ ។

ដូច្នេះតាមមាត្រា ៧៨ នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី និង តាមមាត្រា ១៧៦ និង ១៨០ នៃច្បាប់ស្តីពីនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ដែលមានអានុភាពអនុវត្តក្នុងរឿង រដ្ឋប្បវេណីផងដែរ បណ្តឹងតវ៉ាពីសាលក្រមរបស់ចុងចម្លើយពុំអាចលើករឿងក្តីមកជំនុំជំរះបានឡើយ

-យល់ឃើញថា សាលាដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៣២២ ចុះថ្ងៃទី ០៧-០៨-១៩៩៥ របស់ សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសំរេចមកនេះ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ និង គតិច្បាប់ហើយ ។

ហេតុដូច្នេះ

វិនិច្ឆ័យលេចក្តីចំពោះមុខតុក្តិ

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ : គ្មាន ចុះថ្ងៃទី ០៧-កញ្ញា-១៩៩៥ របស់ឈ្មោះ ប៊ិច ហុង . ឈ្មោះសោម យឿន,ឈ្មោះចេង ហ៊ឹម ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែបដិសេធ ចោលដោយខុសនឹងគតិច្បាប់ ។

២-តំកល់សាលាដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ៣២២ចុះថ្ងៃទី០៧-០៨-១៩៩៥ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការពេញទាំងមូល ។

៣-វិបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីដែលលោកប៊ិចហុង ចុះបង់នៅតុលាការកំពូលចំនួន១៩.០០០រៀល

- ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធគ្រប់គ្រងចំនួន ៤.០០០៛ ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន ៨០០៛ សំរាប់ជា
រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់ ។

- ចំណាយក្នុងកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះចំនួន១៥.០០០៛ សរុប ១៩.០០០រៀល ។

៤- សាលដីកានេះប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី១៦ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៤ ។